

18 ANYS DE LA PLATAFORMA EN DEFENSA DE L'EBRE (DESEMBRE DEL 2000 I GENER DEL 2001)

La "capitulació" del Govern i de CDC

Convergència i l'últim executiu de Pujol es van exposar al desgast polític jugant una carta, la de la venda de l'aigua dels regants a canvi de contraprestacions per al Delta, que no va trobar complicitats a Madrid, ja que el Consell Nacional de l'Aigua va tirar pel dret.

Terrse de l'Ebre Redacció

Malgrat que fins aleshores s'havien fet esforços per a intentar negociar amb Madrid a partir d'un consens polític territorial de mínims en el si de l'Idécé, el desembre del 2000 va fer saltar pels aires les esperances. Gairebé cent càrrecs electes de Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) van aprovar un manifest a Tortosa en què defensaven, explícitament i sense ambigüitats, la venda de 600 Hm³ d'aigua de l'Ebre (220 del riu i 400 dels canals) establerta per les al·legacions de la Generalitat al PHN, que a més d'assumir més o menys aquells volums per a transvasar, situava el cabal ecològic al tram final del riu en només 130 m³/s en lloc dels 100 que estableix el PHN transvasista i que estableix l'actual Pla hidrològic de la conca de l'Ebre (PHE), rebutjat ara sí, per la Generalitat. La idea d'oferir aigua de les concessions la va validar l'aleshores president del Sindicat de Regs de la comunitat de regants de l'esquerra, Joel Bonet, que proposava cedir aigua de les concessions dels regants per als transvasaments a canvi que el PHN preveïés un programa d'actuacions al Delta de 150.000 milions de pessetes, per a obres contra la salinització i la regressió.

Abans que CDC fes aquell pas, la portada de l'edició del 15 de desembre del setmanari L'EBRE acusava el partit convergent de preparar el terreny enfrontant primer les Terres de l'Ebre amb Tortosa i el seu govern (el PSC de Joan Sabaté i el PP de l'antitransvasista Josep Maria Franquet) i discutint la coherència del projecte territorial ebrenc, amb l'argument que la Ribera i la Terra Alta no eren prou tingudes en compte. En esta maniobra, que acusava la PDE d'estar polititzada per a desgastar el govern de la Generalitat, va dur la veu cantant qui ara sembla que tornarà a la línia política, l'exalcalde de Móra d'Ebre i aleshores del Consell Comarcal de la Ribera, Santiago Campos, que posava al mateix sac el rebuig al PHN i el rebuig als parcs eòlics de

Dos portades de l'EBRE especialment crítiques amb el paper de Convergència.

la Terra Alta o a la implantació d'Enron a Móra la Nova. "Les plataformes són la gran solució per al PP. En el fons estan protegint-lo perquè estan dividint el territori, i això al PP li va bé per a aprovar el que vulga". De tota manera, la majoria d'alcaldes de les dos comarques d'interior, alguns del seu mateix partit, el van desacreditar. Per a intentar apagar el foc amb gasolina, com ti-

lulava la crònica política que obriria el setmanari del 22 de desembre, l'alcalde d'Amposta de llavors, el convergent Joan Maria Roig, va comparar els mètodes antitransvasistes de la PDE amb els d'ETA. L'ocurrència li va valdre a Roig una amenaça de querrela i moltes veus en contra, algunes expressades a través de les pàgines d'Opinió de L'EBRE.

En canvi, va haver-hi gent significativa dins de CDC com ara el president local de Tortosa i a la vegada president de l'Associació d'Empresaris de les Comarques de l'Ebre, Rafel Lluís, que no van dubtar a desmarcar-se de la posició del partit: "Qui afirma que sobre aigua del riu Ebre està dient una fal·làcia", afirmava en una conversa amb L'EBRE.

Apaiagat el suflí de les primeres manifestacions en calent, el final del 2000 i principis del 2001 van estar marcats per l'esclat del conflicte polític derivat del PHN. En este context, el portaveu de la PDE, Manolo Tomàs, denunciava al gener pressions sobre els antitransvasistes dels municipis més petits del territori amb amenaces respecte a la pèrdua d'importants inversions si no s'acceptava negociar el PHN.

Més enllà de l'enrenou polític, el més important per a la plataforma era el paraigua obert pels professors i catedràtics que, havent analitzat el PHN, van participar en una jornada tècnica a Tortosa, el 17 de desembre, i van considerar el Pla d'Aznar i Matas de "prevaricació tècnica", qualificant-ho d'"ilegal, vergonyós, irresponsable, injustificable, manipulador i enganyós".

El cas és que, just després que es publicàs (coincidint amb el dotzè aniversari del minitransvasament de l'Ebre al Camp de Tarragona) que el govern de l'Estat espanyol estava disposat a revisar el PHN en la línia del que demanaven les al·legacions del govern de la Generalitat, posant el focus en l'aigua "sobrant de les comunitats de regants", el PP va engegar el "passeig militar" de Cañete i va tirar pel dret. Els principals diaris que feien el seguiment de la qües-

tió de l'aigua publicaven que la comissió permanent del Consell Nacional de l'Aigua havia pres la decisió de donar llum verda a l'esborrany original del PHN, captant els 1.050 Hm³ anuals directament del riu i repartint el cànon mediambiental de compensació entre tota la conca. La posició de la Generalitat i dels regants no havia servit de res. ■